

בית המקדש הראשון – בית המקדש של עולם מלכות שבעולם עשייה

(מלכים א' פרק ו', ודברי הימים ב' פרקים ג'–ה')

הקדמה

480 שנה אחרי יציאת בני ישראל ממצרים ובשנה הרביעית למלכות שלמה החלה בניית בית המקדש. מדוע בחר שלמה המלך את התאריך הנ"ל של 480 שנה ?

שורש נשמותינו בעולמות אין סוף הוא באף ובעיניים, והממונים הם מבני ישראל הכהנים, הנשיאים, המלכים, הנביאים, הלויים, וראשי המשפחות הנמצאים בעולמות העיניים והמח.

480 שנה משקף **מח ב 10 ספירות** (עולמות). לכן, בתאריך זה נבנה בית המקדש, לאחר שהחלו ההכנות לבניית הבית, כמו חומרים, אבנים וארזים לבנייה וכו'. את החודש השני, שהוא חודש זיו, התחיל שלמה בבניית בית המקדש להדגיש שאת המשכן נבנה בחודש הראשון בשנה השנית ליציאת מצרים וכאן זה המשכו של משכן המקדש בחודש השני כי חודש משקף מלכות בתורה, וכאן מדובר על המשכן המשקף את כל העולמות ואילו בית המקדש הראשון משקף את עולמות מלכות שבעולמות עשייה, כדי להדגיש שבית המקדש משקף את עולם מלכות שבעולם עשייה מוזכרת בניית בית לבת פרעה (מתוך 1000 הנשים שהיו לשלמה) באותם פרקים שבמלכים א' נבנה גם בית המקדש הבא לציין שבית המקדש משקף עולם מלכות שבעשייה כפי שבת פרעה המצרית משקפת מלכות שבמלכות עשייה ששם עולמות פתחי הנידה של עולם עשייה בכדור הארץ, של חוה אמנו וארבע אמהותינו, שהן שכינות תחתונות. ועל כן מכל הנשים שהיו לשלמה רק בת פרעה מוזכרת שנבנה ביתה. כשרצה דוד המלך להקים את בית המקדש נאמר לו שהוא איש מלחמות, ולכן אינו יכול לבנות את בית המקדש, כי דוד המלך הוא נשמת עם ישראל ונשמת העולם כולו, ולכן במלחמותיו הוא אמנם הרג נשמות של עמים אחרים שהציקו לו, אבל הוא הרג את הנשמות שלו, ולכן הוא נחשב כנכה – וכנכה הוא אינו שלם, ולכן אינו יכול לבנות את בית המקדש. בבית המקדש יצאו הנשמות של עם ישראל והעולם כולו, והתפצלו ל-2 חלקים, נשמות של העמים וחלקים מעם ישראל שיצאו ממחנה שכינה וירדו למצרים בשל חטאיהם, ונשמות של עם ישראל שלא נפלו בעולמות יצאו להר חורב, כנאמר בספר במדבר פרק כח: "ועולת תמיד העשויה בהר סיני". וכיוון שחבל ארץ עד לנילוס לא נכבש על ידי דוד המלך היה צריך לחבר את מצרים לארץ ישראל כדי להוציא נשמות מבית המקדש למצרים. חיבור זה נעשה על ידי הנישואים לבת פרעה המציינת את מלכות מצרים, ולכן קיבל שלמה המלך את ממלכת גזר כמתנה מפרעה. **גזר = ז - גר**, כלומר 7 עולמות התיקון בעולם מלכות עשייה שהיא מלכות מצרים, גר מציין את מקומם הזמני של הנשמות בעולמות, כמו כן מצרים משקפת את מלכות עולם עשייה. ולכן, הקשר בין בניית בית המלך עבור בת פרעה לבין בניית בית המקדש, הבא לסמל שבית המקדש הראשון נמצא בעולמות מלכות שבעולמות עשייה. לעומתו בית המקדש השני הוא עולמות התפארת שבעולמות עשייה, ולכן נאמר בנביא חגי ש-ה' אומר כי גדול יהיה כבוד הבית האחרון מקודמו, שכן הוא משקף עולם גבוה יותר. אנו מתקנים כעת את עולמות המין שקלקלו בני האלוקים, כששכבו עם בנות האדם, ואת המלכות, שהם השוקיים והרגליים הנושאים את גוף האדם. זה תיקון עולם הנשמות של בני שבט חם המשקף את עולמות מלכות עשייה, כפי שבת פרעה המצרית, שהיא משבט חם, משקפת את מלכות עולם עשייה.

עולם התפארת מציין את עולמות הגוף, ששם נשמותיהם של בני שבט יפת, ולכן אחרי מלכות בבל, ששם היו בני ישראל 70 שנה בגלות, כבשו את ארץ ישראל עמים משבט יפת. 70 השנים שהיו בגלות הן כנגד 7 עולמות התיקון ב- 10 ספירות, וזהו אזור המעבר לעולמות תפארת שבעולם עשייה בעולם זה נבנה בית המקדש השני המשקף את עולם התפארת שבעולם עשייה, ועל כן בית המקדש השני מראה על עליית בני ישראל בעולמות מעולם מלכות עשייה לעולם תפארת שבעשייה. הבית השלישי משקף את עולם תפארת שהוא גאולת בן דוד. אנו רואים שמלכות בני יפת שולטים על עם ישראל לאחר שלטון שבט חם (בבל היא אחרון העמים של שבט חם, ומיקומה בעולם תפארת שבשבט חם), ומלכות מדי ופרס יוון ורומי ששלטו בארץ ישראל משקפים את שבט יפת ושלטונם, והמשכם בארצות אירופה שגם הם מציינים את שבטי יפת, כפי שנחזה בנבואת נח ובניו, שם נאמר ששבט חם יהיה עבד לאחיו ושבט יפת יגור באוהלי שם, ועל כן שבט שם הוא האדון על כל העולם (שבט הכהנים), לכן בני ישראל, כדי לשלוט על עולם עשייה (שבט חם) היו צריכים להגיע לתחתית מלכות עולם עשייה, מתחת לעולמות המצרים, ולכן היינו שם בתחילה מטאפיזית ופיזית עבדים למצרים (מהברית בין הבתרים), ובסיום טיהור עולמות תחתונים אלה צריכים היינו לצאת ממלכות זו (יציאת מצרים ועד תחילת גאולת בן דוד). בני ישראל, כדי לשלוט על שבט יפת, היו צריכים להגיע לעולמות תפארת (גלות רומי שהובילה לאירופה) ולטיהור עולמות שבט יפת, ומשם יצאנו משעבוד מלכות יפת ביסורים רבים (שואה ושאר רדיפות, והשמדת קהילות כמו גירוש ספרד ופורטוגל והמרת דת היהודים במשך מאות שנים).

במלכות שבט יפת לא היינו יורדים לו שמרנו את התורה לפי דעת עליון כי יצרנו הלכות שאינן נכונות, ועל ידי כך עיוותנו עולמות ויצרנו מלאכי טומאה שחסמו עולמות אלה, ולא בדקנו את ההלכות לאורך שנים, ועל ידי כך יצרנו עוד מלאכי טומאה, יצרנו גם פירושים שונים לתנ"ך, שלא לפי דעת עליון – ולפי מדרשים אלה יצרנו שוב הלכות שיצרו מלאכי טומאה שחסמו עולמות במשך כל שנות גלותנו, ועל ידי כך התארכה הגלות וגם היסורים, וכן יש צורך לתקן הלכות שגויות שמקורן גם בניסיון להישרד, לדוגמה: אישה נשואה שנאנסה ע"י גוי אינה צריכה לפי הלכה קיימת להתגרש כי הזרע, לדברי ההלכה, זרע הגוי אינו נחשב, אך זו טעות תמורה, כנאמר בספר דברים פרק כו פס' יט: וְלִתְתָּךְ עֲלִיּוֹן, עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה, לְתַהַלָּה, וְלָשֵׁם וְלִתְפָאֳרָת; וְלִהְיֶיךָ עִם-קַדְשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר. כמו כן לפי הלכה זו מדוע ה' בא לפרעה ולאבימלך שלקחו את שרה אמנו לאישה בחלום בהתראה כי לקחו אישה נשואה, אם הזרע שלהם אינו קיים לפי ההלכה, ה' לא היה מופיע לפנייהם בחלום. כמו כן נאמר בספר בראשית פרק לד פס' ז בסיפור של דינה בת יעקב שנאנסה ע"י שכס בן חמור, בן מלך שבט חתי "כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב, וכן לא יעשה".

ישראל – מציין את עולם תפארת, כלומר דינה נפגעה בשורש נשמתה בעולם תפארת. לשכב את

בת יעקב – היא בת ישראל בעולם עשייה, כלומר:

הלכה - בת ישראל השוכבת או נאנסת ע"י גוי היא טמאה בשורשה, לפי דעת שמים, והיא צריכה לעשות טיהור על ידי הזיית 7 פעמים בשמן זית (שמן = בהיפוך אותיות נשמה) 7 פעמים הם כנגד היכל הקודש – וכנגד 7 תיקוני עולמות המלכות, ושאר השמן שביד יש לשים על הראש, כפי שקידשו כהן גדול, וכפי שעשו עם השמן לאדם מצורע לאחר שנטהר, כלומר הזרע במשכב טימא את בת ישראל, וכן יש לעשות 7 פעמים בטבילה אחת במים. נשמה זו היא אותה נערה או אישה שנאנסה או שכבה מרצונה עם גוי או ערל שלא יצא ממצרים צריך לבדוק מי האנס או הבועל מרצון כי יכול להיות שהוא גם ממזר, ואז הצאצא גם ממזר. גם אישה נשואה שנאנסה והתעברה וילדה, יולדת ממזר כי לפי ההלכה הילד אינו ממזר, כי הוא נוצר ע"י גוי, וזו הלכה קיימת שגויה, ולכן יצרנו בעם ישראל משפחות של 10 דורות שהם ממזרים, והתוצאה מיליוני יהודים שאינם יהודים לפי דעת שמים. מכאן מובן הפירוש של רבנו בחיי על אסנת בת פוטיפרע הוא נכון, כלומר יעקב ובניו שלחו את בת דינה למצרים עם מדליון מזהב המעיד עליה שהיא נכדת יעקב אבינו. ולכן אסור היה לה להיות שייכת לעם ישראל, אבל לפי התורה גם היא הייתה צריכה גיור, כי דינה הוכתמה על ידי זרע של שבט חם שהם שבט העבדים של היקום, והגרוע ביותר בשבט חם שהוא כנעני, גם הגבר הבועל נוכריה, על אף שנשמות צאצאיו יותר יהודים מאשר נשמות הצאצאים של האישה היהודיה, לפי דעת עליון, שניהם צריכים גיור לצאצאיהם, וכן תיקון יהדותם כי הגבר צריך להביא איל כחטאת כי בת נוכריה נקראת גם שפחה נחרפת, כי כל הנוכריות הן שפחות לבני ישראל, והאישה צריכה גם הזיה בשמן וטבילה במים, ולא כפי היום שמכשירים את הטמא להיכנס ליהדות.

אנו צריכים להבין את נבואת נח לבניו שהם חלק ממחשבת הבריאה ולהבין את שקרה לנו במשך הדורות. מלכות יוון (שבט יפת) וחיבורה עם שבט חם (מצרים) שהיא מלכות בית תלמי, כבשו את הארץ, ושבט שם (ארם, דמשק) ביחד עם מלכות יוון (שבט יפת), שהם בית סלווקוס (וגם מלכות אנטיוכוס), כובשים את הארץ לסירוגין, פעם בית תלמי ופעם בית סלווקוס, המראים את חיבור עולמות תפארת ומלכות שבעולמות עשייה, ואח"כ מגיעה מלכות רומי שמציינת את צד שמאל של עולמות תפארת כובשת את הארץ ומובילה את היהודים לאירופה, ששם מלכות שבט יפת. מכאן אנו יורדים לשעבוד בני שבט יפת. לאחר יציאת אירופה ומלחמת גוג ומגוג, (אפשרות לביטול מלחמת גוג ומגוג על ידי המשיח, כלומר המשיח צריך לבקש מהקב"ה את רחמי וחסדיו הגדולים לביטול מלחמת גוג ומגוג בשל השואה שפקדה את עם ישראל, שבה נהרגו מיליוני יהודים). המסמלת את השחרור הסופי משבט יפת, מתחילה גאולת בן דוד, שהיא גאולת עולמות התפארת מסומלים ע"י ממלכת הכהנים. כדי שבני ישראל יהיו האדונים לשבט יפת, כורת יעקב אבינו ברית עם חמו לבן (לבן מסמל את צד החסדים, שהוא צד ימין שהם שבט שם), וכן כורת יעקב אבינו ברית עם עשו אחיו, המסמל את צד שמאל ואחראי על שבטי יפת (עשו הוא אדום, שזה צבע אדום, ונמצא בצד שמאל, כנאמר בספר בראשית: "הלעיטני מן האדום האדום הזה"). ולכן "דודי צח ואדום", שנאמר בשיר השירים, "דודי" הוא יעקב אבינו בעולמות קדם (מזרח), והגאולה מחברת את צד ימין (צח) עם צד שמאל (אדום) המציין מערב.

מעולם זה מתחילה ממלכת הכהנים להיות בבני ישראל, שעלו בגופם עולם והם מקודשים ככהנים. מעולם זה יתרבו משפחות הכהונה עד אשר בעולם בינה יהיו כל בני ישראל כהנים ולווים, ומעולם אצילות כולם כהנים. לכן גם אחרי גלות בבל ותחילת מלכות מדי ופרס מגיעים לארץ חלק מהגולים ומתחילה ממלכת הכהנים, המשקפים את עולמות תפארת שבעשייה, עד למלכות הכהנים חשמונאים. וכך יהיה בעולם תפארת, בגאולת בן דוד. שלמה המלך יופיע ככהן וכן גם דוד המלך כי אנו הופכים להיות ממלכת כהנים שכולם כהנים. בני ישראל יהפכו לכהנים לכל העולם (שבט שם, לפי נבואת נח) כפי שיצחק אבינו היה ממונה על עולם תפארת, ככהן גדול, ולכן אסור היה לו לצאת מהארץ, והיה נשוי רק לבת שבט שם ולא לבת עם אחר, וכן לבתולה והדגשה לבתולה לאשת כהן גדול, רק לאחר הגאולה נישואיהם של בני ישראל יהיו רק בתוכם ולא עם שום עם אחר וגם לא יהיה יותר גיור. וכמו שמשא רבנו היה גם מלך וגם כהן, כך חוזר משה רבנו בדמות בן דוד ואח"כ בדמות דוד המלך, ככהן. דוד המלך, שלמה בנו, חזקיהו המלך, משה רבנו, יוסף הצדיק, יעקב אבינו ואליהו הנביא יש בהם שורש של אותו גלגול, ולכן אהב יעקב את יוסף יותר מכל אחיו, ודוד המלך את שלמה. לגבי אליהו הנביא אסביר, בקצרה, כאן ובאריכות בפרשת פנחס במלכים א' בע"ה.

פנחס הכהן עלה במעלות הקדושה, בגופו, לעולמות תפארת ואליהו הנביא המשיכו בגופו לעולם בינה ואצילות. בגופו של אליהו היה מעובר משה רבנו. כמו שמשא הרג 3000 איש, בחטא העגל, כך הרג אליהו 450 איש, נביאי הבעל, והגיע להר חורב (450 = אדם בגימטריה ב-10 עולמות התיקון), ששם היה מחנה שכינה מטאפיסי שלשם מגיעות הנשמות ביום פטירתן. מי מחוץ למחנה, בגלל מעשיהם בתנאי שלא ירדו מתחת ל-50 מדרגות הטומאה (כף הקלע ועונשים אחרים), ומי למחנה שכינה, שנאמר "עולה תמיד העשויה בהר סיני". כלומר הקרבת קורבנות התמיד היא לחיטוי מחנה שכינה בהר חורב, ששם נמצאות נשמות ישראל וממתינות לעלות לעולם תפארת, שהוא דרך קדש ברנע, דרך הר שער, 11 יום משעיר, כנגד 11 מלכויות אדום, שנאמר: "אלה מלכי אדום ששלטו באדום לפני מלוך מלך בישראל (מלך המשיח)", שהם 8 מלכים המשקפים את עולם תפארת ו 3 מלכות, המשקפות מלכויות' סה"כ 11 מלכויות, כנגד 11 יום הליכה מהר חורב לקדש ברנע ששם מתה מרים (דברים פרק א).

וכאשר המלכה מתה אין כניסה למלכותה. כך היה כאשר יעקב אמר ליוסף - ומתה עלי רחל בבואי מפדן ארם - כלומר המלכה נפטרה והמלכות נעולה, ולכן אין לחזור לארץ ישראל. רחל באה בגלגול של מרים הנביאה ובמותה נכנסו בני ישראל לארץ ישראל עם עורלות, ולזה נקרא "שכינה תחתונה בעת גלותה". ארץ ישראל עדיין לא טהורה, כלומר בעלת עורלה, כי המפתח נמצא אצל מרים, ואותה יאספו שנית בגלגול לפני הגאולה בדרכם לגאולת עולם תפארת, מְקַדְשׁ ברנע, שבמדבר צין, בדרכם להר ההר, לאסוף את נשמת אהרון, ושם תמתין להם נשמת משה, בהר נבו, כדי להתעבר במשיח, לאחר הריגת מלאך הטומאה והחבלה, ששמר עליו משה בבעל פעור. מלאך זה נוצר בחטא העגל, והמשיך בקבלת כוחו מחטא המרגלים, וחטא בעל פעור, וכן שאר החטאים - וכן כתוצאה מחילול כבוד ה', והמשיח יהרוג אותו כי ה' יעזור לו ויתן את האישור לחסלו, כפי שנאמר בשמות ל"ב: "וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם". לאחר הריגת המלאך, תתעבר נפשו של משה רבנו, יחד עם רוחו ונשמתו, במשיח.

פירוש שמו של אליהו הנביא הוא אל-יהו, כלומר אל המשיח, שחלק משמו, יהו (יוד הא ואו), הוא כגימטריית "טל", שהוא המשיח. ומרים הנביאה היא שכינה תחתונה והיא האות "ה" האחרונה בשם הויה, שהוא אדם (בגימטרייה = מה), מה = שם הויה במילוי א'. במלאכי נאמר: **"הנני שולח את אליה לפני בוא יום ה'".** פירוש השם אל – יה, כאשר השם "יה" הוא כינוי לאלוקים בעולם אצילות ובינה, כלומר המשיח שיושב בעולם אצילות, כי נשמת המשיח משה, בעולם עשייה, יושבה בעולם בינה, שנאמר: "פה בפה אדבר בו". פה תחתון משקף את עולם בינה, בעולמות התולדות, ובגאולת בן דוד יושב המשיח בעולם אצילות שהוא עולם הכהנים ושם מטהר את נשמות עם ישראל כדי להעלות את גופות בני ישראל לעולם תפארת, כך שתוחלת החיים תגיע בהדרגה ל 600 שנה, כמניין שנות אליהו ושם בן נח, הנקרא **מלכי צדק**, מלך שלם (מלכי צדק הוא כינוי לכל המשיחים עד לתיקון נשמתנו בעולמות עליונים), שהוא גם המשיח, שבו דוד המלך הופך לנשיא ובתקופה זו ה' יורד למלכותו.

אנו מראים, בפסוקים הבאים, כי המשיח הוא כהן והוא חלק מגלגול משה ושאר האבות ובתהילים פרק ק"י נאמר "אתה כהן לעולם על דיברתי **מלכי צדק**", מלכי צדק הוא המשיח המשקף את מלך הצדק והמשפט, מכאן אנו רואים שהמשיחים שיקראו מלכי צדק הם כהנים (כל משיח הוא שורש דוד המלך, עד לבואו של דוד המלך לגאולת עולמות בינה, אצילות ועולמות אינסוף), ולכן נאמר בירמיהו פרק ל פס' ט: "ועבדו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם". נאמר על פנחס הכהן הנני נותן לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם. בספר יחזקאל נאמר על צדוק משושלת אלעזר ופנחס הכהנים כי הם יהיו הכהנים בבית המקדש, וכמו כן גם הכהן הגדול ממנו יהיה, כלומר הכהן הגדול שהוא גם המשיח נמצא בשורשו של אליהו הנביא. בספר מלאכי לא נאמר על אליהו הנביא מבשר, אלא רבותינו אמרו אליהו הנביא הוא פנחס הכהן (ראה דברי הימים א' פרק ט' פס' כ - שם מסופר על כמה דורות חי פנחס הכהן, וכן בפרק ה' בשושלת אהרון הכהן, וזאת כדי להגיד עד איזה דור הגיע פנחס הכהן שהוא אליהו הנביא), לכן הוא המבשר המודיע כי מלכות דוד הבאה משבט יהודה תחזור חזרה לשבט הכהנים כמו משה רבנו, כי המשיח הבא לתקן חלק מעולמות גופו הוא נשמת האדם הראשון שהוא נשמת המלאך מיכאל שהוא כהן גדול, ולכן בזמני גאולה תמיד המשיח הוא כהן, וכן מלימודי הנביאים בתנ"ך אנו רואים כי מלכות דוד ובית דוד יהיו כהנים כי עם ישראל ממלכות תפארת ומעלה יתחילו להיות כהנים, כנאמר בספר שמות פרק יט פס' ו: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" כי בעלייה לעולם תפארת שבו נותקנו ע"י המבול, והעולם ירד לעולם עשייה היינו בעולם תפארת כהנים, ושאונו חוזרים לשם לאחר תיקון עולם עשייה, כנאמר על ידי שלמה המלך "מה שהיה הוא שיהיה".

בעולם עשייה היו מלכות דוד הבא משבט יהודה (בגלל שם הויה ב-ד' עולמות כדי לתקן את עולם עשייה), וכאן מלכות דוד עולה מעולם עשייה שאינם כהנים לעולם תפארת שהם כהנים קדושים שבהם מעוברים מלאכים עליונים גבוהים מאוד שהם ממונים ומלכים על עולמות, כי בחטא בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם נענש כל העולם שירד מדרגת הכהנים שבו והגיע לעולם עשייה, ורק הכהנים והלוויים מבני ישראל נשארו בעולמות עליונים, הכהן בעולמות תפארת, והלוויים בעולמות מלכות תפארת, ולכן כהן הוא מלאך עליון ממונה (המתעבר בו) וגם מלך על עולמות, ולכן יחזקאל הנביא אמר בפרק מה פס' יז שמלך המשיח יקריב את קורבנות השבת והחג וכו', ורש"י לפירושו שם

שאל את רב נחמן אני רואה כאן שהמשיח הוא כהן גדול. רב נחמן השיב לו כי הכוונה שיקריבו בעבורו רב נחמן לא הבין מה שרשי הבין, אך קשה היה לו לקלוט את זה ואת מה שהבינו כנסת הגדולה שהעבירו את המלוכה לבית חשמונאים, כי האדם הראשון הוא כהן וסיום תיקונו גם כן ככהן גדול שהוא דוד המלך. וכפי שנאמר בזכריה פרק ו', שבו נאמר לבנות ליהושע בן יהוצדק הכהן הגדול 2 עטרות מזהב ולשימם על ראשו, עטרות אלה משקפות שתי מלכויות, מלכות כהן גדול ומלכות המשיח לעתיד לבוא, ושם נאמר כי עצת שלום תהיה בין שניהם, כלומר לכהן הגדול, כמו לחשמונאים (שהומלכו על ידי הסנהדרין) יהיו שני כתרים, כתר כמלך וכתר ככהן גדול. נחזור כעת לבית המקדש, את הבית בנה שלמה כ- 7 שנים וסיים בחודש מר חשוון המציין את תחילת המבול וסיומו שהוא הניתוק מעולם תפארת וירידה לעולם עשייה, המסמל את עולמות הבריאה בעולם עשייה, שהם עולמות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות.

מידות הבית

60 אמה אורכו: שהם 6 ספירות המציינים את הקודקודים שבמגן דוד ב 10 עולמות (כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות), כאשר האורך מחולק 40 אמות לאולם ו 20 אמות לדביר, כאשר 40 אמות משקפות את עולמות הטהרה בעולמות תפארת שבמלכות, ו 20 האמות הנוספות משקפות את עולמות בינה ואצילות ששם נמצא העובר המטאפיזי שהוא נשמת האדם וחיה לשם תיקון העובר שהוא המלאך ישראל, והוא גם צמצום המלאך מיכאל הנמצא בקודש הקודשים שבעולם עשייה, ומידות אלה טובות לכל העולמות כאשר עולים בעולמות. צריך להבין כי מתחתית ארון הברית ועד לזר תחת הכפורת מצויינים עולמות אבי"ע. הכפורת מייצגת את עולם השור, והמלאכים מציינים את עולמות הנשר והאריות, המקבילים לעולמות פתחי נידה, הנרתיק והרחם של אימא שכינה עליונה.

20 אמה רוחבו: כנגד עולמות מלכות ותפארת, 10 ספירות בעולם מלכות, ו 10 ספירות כנגד עולם תפארת.

30 אמה קומתו: כנגד 3 קווים (10 ספירות) ב 3 עולמות, עשייה, תפארת ובינה. סה"כ סכום כל האמות 110 אמות כנגד 11 סממני הקטורת שירדו לעולם עשייה ב 10 עולמות עשייה (30 אמה גובה + 20 אמה רוחב + 60 אמה אורך = סה"כ 110 אמה), שהם סה"כ 11 סממני הקטורת בעשר עולמות = 110 אמה, וכן עולמות המעבר בין עולם עשייה לעולם תפארת שכל אחד בנוי מ-11 עולמות (ספירות), כנאמר בבראשית פרק לו פס' לא עד לט: "אלה המלכים אשר מלכו באדום: 8 מלכים ו- 3 מלכות", סה"כ 11 מלכויות, וכן נאמר בספר דברים פרק א' פס' ב: "11 יום מחורב דרך הר שעיר (=אדום) שבו מלכו מלכי אדום פיזית ומטאפיזי) עד קדש ברנע". זהו סיום תיקון אדם וחיה בעולם עשייה ועלייה לעולם תפארת.

קודש הקודשים: 20 אמה (פס' ג' ו-ט"ז) כנגד עולמות בינה ואצילות שבעולם עשייה, ב 10 עולמות כל אחד, ורוחבו 10 אמה, מבטא את האל **האחד** השוכן בתוכו בצמצום = 10 (1+0 = אחד).
חלונות בית המקדש: שקופים ואטומים בשל קדושת המקום, כאשר השקופים משקפים אור, המשקף את העולמות לאחר התיקון, כנאמר בתהילים פרק קלו: את השמש לממשלת היום.

והאטומים משקפים לילה, המשקף את העולמות שעלינו לתקן, המשקפים את צד שמאל, שזו מלכות השכינה וצאצאיה את הירח וכוכבים לממשלות הלילה.

מסביב למקדש, על הקיר החיצוני, נבנו יציעים מבחוץ כדי ליצור הגנה. החוץ, מצד מזרח, מהווה כניסה להיכל.

רוחב יציע תחתון, שהוא קומה א', 5 אמות, רוחב יציע אמצעי, שהוא קומה ב', 6 אמות. סה"כ ב-2 הקומות יש 11 אמות המציינות את עולמות תפארת ומלכות, המייצגות את 11 סממני הקטורת היורדים מעולמות בינה, שבעולמות אין סוף, עד לעולם עשייה, שבעולם התולדות, וכן את עולמות המעבר.

הקומה השלישית מציינת את עולמות הראש, שבעולמות אין סוף שבעולם עשייה. בקומה שלישית יש יציע, 7 אמות רוחבו המציינים את 7 עולמות התיקון בעולמות אינסוף. כל היציעים ביחד ברוחב הם 18 אמות (6+5+7=18), המציינות את עץ החיים, מהמילה חי, "עוד אבינו חי", כשיעקב משקף את עץ החיים (הספרה 18 היא 9 בגימטרייה קטנה, המשקפת את השראת השכינה העליונה, שהיא מלכת השבת, שבת בגימטרייה קטנה היא 9). הקב"ה מחבר את כל העולמות, הנקראים אחד, והקב"ה זה בגימטרייה 10, כנגד 10 ספירות המשקפות עולמות, שהן מלבושים לו, משמו הקדוש אהיה אשר אהיה. 10 בגימטרייה קטנה הם אחד, ומתחתיו הספרה 9, המשקפת שכינה עליונה, שהיא התיקון של צד שמאל בשלשה קווים, כשכל קו משקף 3 קווים, סה"כ 9 קווים של צינורות מעבר שהיא מורידה מעולמות עליונים להחיות את הארץ.

גובהו של כל יציע 5 אמות (פס' י'). 3 יציעים x 5 אמות הן סה"כ 15 אמות, המשקפות את שם האלוקים בעולם אצילות ובינה, "יה". העלייה בין יציע ליציע היא ע"י בלולים, פס' ח', שנאמר ובלולים יעלו על התיכונה, והכוונה כאן למדרגות. צורת היציעים יוצרת מעין משולש, שיוצר הגנות של 3 קווים בהיכל (מרכבה של מגן דוד שיש בו 3 קווים: ימין, שמאל ואמצע). כל המידות שבהם השתמש שלמה המלך לבניית המקדש מציינות ומסמלות עולמות.

כדי שלא לנקוב את הכתלים, כדי להכניס בהם קורות, עשה שלמה מגרעות, שהן מעין צלעות היוצאות מן הכותל, שעליהם הניח את קורות היציעים.

בשל קדושת המקום בבניית המקדש לא השתמשו בברזל, המשקף עורלה, לשם הכנת אבני הבית. שלמה המלך קיבל עזרה משמים בהכנת האבנים אשר התאימו, בדיוק רב, למידות הנדרשות לכל מקום ומקום בבית, כלומר המידות מסמלות עולמות בכל אחד מחלקי החצר והמקדש המציינים את עולמות מלכות (=דרום), תפארת (=צפון), הדביר (=מערב) והכניסה למקדש (=מזרח). מכאן שלמה המלך קיבל עזרה משמים בהבנת בניית בית המקדש, וגם הסברים שקיבל מאביו, דוד המלך. לקומות ביציעים לא היו פתחים שמהם אפשר להיכנס להיכל, אלא רק מהצד הצפוני והדרומי, ומהקומה התחתונה עולים עד הקומה האמצעית וממנה אל הקומה ה-3 כי תיקון העולמות נעשה דרך עולמות דרום ואחר עולמות צפון משם מגיע למערב ולמזרח.

אחרי סיום עבודות הבנייה, עשה שלמה המלך תקרת עץ מארזים (ארזים משקפים את עולם בינה ואצילות, שהוא עולם הנשמה, שהוא עולם הפה), המסודרים אחד ליד השני, גבים ושדרות (פס' ט'), כלומר זכר ונקבה.

מכיוון שבית המקדש הוא גם מקום הקב"ה, וצמצומו ברוח ה'. בגלל קדושתו של הקב"ה, ככהן גדול, אינו יכול לשהות בטומאה ועל כן כדי להגיע לעולמות תחתונים, שבהם מרובה הטומאה, צמצם עצמו כדי ליצור תולדות. צמצום זה נקרא רוח ה', כי צמצם עצמו לעולם תפארת (רוח) בעולמות אינסוף. ובית המקדש וכליו מציינים את העולמות והנשמות הנמצאות במלכות ואחראים גם לכל העולם, ומכיוון שעל הנשמות להיות טהורות, משום שבית המקדש הוא מעין מעבדה עדינה לתיקון נשמות האדם הראשון ואשתו חוה, לכן כל המתנהג בצורה החורגת את כללי חדר הניתוח זה, שהוא המעבדה לתיקון הנשמות והרכבתם באדם הראשון, הורס את חדר המעבדה וחדר הניתוח ועי"כ מנתק עולמות עליונים. לכן מתנה הקב"ה תנאי לקיום בית זה, "אם תלך בחוקותי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצוותי ללכת בהם והקימותי את דברי איתך אשר דיברתי אל דוד אביך" (פס' י"ב). המידות בספר מלכים א' שונות מדברי הימים ב' פרק ג'. לדוגמה: גובה המקדש במלכים א' פרק ו' הוא 30 אמה, כי גובה זה מציין את עולמות מלכות, תפארת ובינה, וכל אחד מהם בנוי ב-10 עולמות (ספירות), ואילו הגובה בדברי הימים ב' פרק ג' הוא 120 אמות, כלומר פי 4 מהגובה המצוין במלכים א', והמציינים את העולמות הנוספים מבחינה מטאפיזית, והם המשך העולמות תפארת, בינה ואצילות, וכל אחד מהם בנוי מ-30 אמות גובה המציינות את עולמות התיקון בעולמות הנפש, הרוח והנשמה, שבכל עולם הם נקראים גם נפש (=מלכות, נקבה), רוח (=תפארת, זכר), נשמה (=בינה, נקבה עליונה), עולם אצילות (=עולם הכניסה המציין את הכהנים היוורדים לעולם אצילות לעולמות נמוכים כדי לתקנם, זכר עליון), כלומר תיקון בעולם עשייה: הגובה 30 אמות ובעולם תפארת הגובה עוד 30 אמות, ובעולם בינה עוד 30 אמות וסיום תיקון עולם אצילות עוד 30 אמות: סה"כ 120 אמות, ולכן לאחר החטא עץ הדעת שם הקב"ה את אדם וחווה מקדם (=מזרח) לגן העדן, כלומר הכניסה לגן עדן היא דרך מזרח. ובחטאו של קין ברצח אחיו הבל שם אותו הקב"ה מקדם למקומו של אדם וחווה.

החומרים, קירות הבית והרצפה

שלמה המלך ציפה את קירות הדביר וההיכל בעץ הארז, כנגד עולמות הפה (הארז משקף את עולם הפה והאצילות), ואת הרצפה ציפה בעצי ברוש, גם כנגד עולמות הפה והאצילות, שהם קשים יותר מארזים ומתאימים לרצפה (הברוש גם משקף את עולם הפה שהוא עולם בינה). אך בקודש הקודשים הוא ציפה את הכל בעץ ארז גם, את הרצפה וגם את התקרה. כל הקירות היו מכוסים בעץ ארז כשהאבן אינה נחשפת משום שגם היא משקפת עורלה, מבחינת לב אבן, המציינים את עולם עשייה שהוא עולם הערווה והרגליים. לכן ציפו את הקירות בעצים, המקושטים בעיטורים, כמו רימונים, או גפן, או פקעות, שהם יוצאים בצורה של מעין ציץ. כל הפיתוחים האלה נעשו מעץ ארז ללא אבן, כפי שנראה בפרק ו' פס' י"ח: רימון – גפן – פקעות = ציץ. עץ מציין את עולם הצומח המציין את עולם תפארת שאליו ירדו אדם וחווה כדי להביא צאצאים כדי לתקן את נשמותיהם שהוכתמו בחטא עץ הדעת כי האבן מציינת את עולם הדומם שהוא עולם המלכות (הנפש) המציין את צד דרום.

מידות הדביר

הדביר הוא היכל קטן הנקרא "קודש הקודשים".

אורך = 20 אמה,

רוחב = 20 אמה

וגובה = 20 אמה. אורך, רוחב וגובה של 20 אמה מציינים עולמות מלכות ותפארת שבעולמות בינה, ב 10 עולמות וב 3 קווים: ימין, אמצע ושמאל.

הקירות ורצפת הדביר צופו בעץ ארז, הארז מציין את עולמות בינה ואצילות, ועצי הארז צופו בזהב, הנקרא זהב סגור. זהב זה הוא כנגד עולם הנשמה, וכן כל העולמות העליונים מעל עולמות בינה. בתוך הדביר הונח ארון הברית, בשל קדושתו הרבה. לפני הדביר הניח שרשראות זהב, הנקראות רתוקות (פס' כ"א), על מנת להבדיל בין ההיכל לבין הדביר.

שלמה המלך ציפה את הדביר ואת ההיכל בזהב מתוך מחשבה כי בית המקדש ישמש בגאולת עולם תפארת ובינה, שכן הזהב משקף את עולם הנשמה (בינה ומעלה ושאר עולמות עליונים) (פס' כ"ב). כל קירות הבית היו מוקפים בתבליטים (פרק ו' פס' כ"ט), "פיתוחי מקלעות כרובים", הכרובים יכלו להיות גם בצורה של חיות, עופות וכו', כנאמר בספר יחזקאל פרק י' פס' א: וְאָרְאָה, וְהִנֵּה אֶל-הַרְקִיעַ אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ הַכְּרֻבִים, כְּאֶבֶן סַפִּיר, כְּמַרְאֵה דְמוּת כְּסֵא--נְרָאָה, עָלֶיהֶם, כִּי הַחַיּוֹת הֵן צִמְצוּם עוֹלְמוֹת שֶׁל הַמַּלְאָכִים וְהַנִּשְׁמוֹת, וְגַם צוּרוֹת שֶׁל כְּרוּבִים בְּתוֹסֶפֶת צוּרוֹת שֶׁל תַּמְרִים, הַנִּקְרָאִים תִּימּוֹרוֹת, הַמְשַׁקְפִים אֶת עוֹלְמוֹת תַּפְאֵרֶת וּבִינָה, וְאֵלֵיהֶן מֵתוֹסֶפֶים פְּטוּרֵי צִיצִים, שֶׁהֵן פְּקוּעוֹת שֶׁמֶהֵן יוֹצֵא מֵעֵין צִיץ, כִּנְגַד עוֹלְמוֹת מַלְכוּת.

על 2 דלתות הפונות לקודש הקודשים, העשויות מעץ זית, היו תבליטים של כרובים, תימורים ופקעות (עצי תמר ודקלים המחברים את עולם תפארת ועולם בינה, כנאמר בשיר השירים פרק ז' פס' ט': "אמרת אעלה בתמר אוחזה בסנסיניו", עץ הזית = עולם בינה = נשמה), מכאן אנו רואים שהדביר מציין את עולמות הנשמה, וארון הברית מציין את עולמות האצילות עד לעולם האריות שבעולם אינסוף וכולל שהם עולמות הכהנים. את הדלתות ציפה שלמה המלך בזהב כנגד עולם מלכות בינה ומעלה.

לפתח ההיכל היו 2 דלתות העשויות מעצי ברושים, כנגד עולמות הפה (עולמות בינה שמשם נפלו אדם וחווה בחטא עץ הדעת), אך את העמודים, מסביב לפתח ההיכל, עשה מעץ שמן (זית), כנגד עולמות בינה, ומידותיו $\frac{1}{4}$ אמה מכל צד המציינים 12 יחידות מתוך האמה כנגד 12 שבטי ישראל, שהם נשמת האדם הראשון, העמודים מציינים את עולמות מלכות ותפארת שבעולם בינה שבעולם תפארת. **משקוף ההיכל** עשוי מעץ שמן זית המסמל את עולם הנשמה (בינה).

רק הדלתות שפנו **לקודש הקודשים** היו עשויות כולן מעץ שמן, משום שהן מהוות כניסה לעולם בינה. עולם בינה משקף את עולם הנשמות והמילה שמן, בהיפוך אותיות "נשם", בתוספת ה' של מלכות, נקראת נשמה, שהיא עולם הנשמה. שלמה אמר "טוב שם משמן טוב", וזה נועד להדגיש את השמן כנשמה. לכן יצר שלמה המלך את הדלתות מעץ שמן. וכמו כן בארון הברית היו מונחים נשמות אדם וחווה לשם תיקון בעולמות הנפש, הרוח והנשמה, ועל כן עץ הזית משקף (שמן) את נשמת אדם וחווה בתוך ארון הברית.

כל דלת היתה מחולקת ל 2 לוחות, כלומר הדלתות מחולקות ל 4 : 2 דלתות קבועות בשני הצדדים, שיכולים להיפתח בזמן הצורך, כלומר הדלתות הקבועות הן גם דלתות וגם משקופים לדלתות הפנימיות יותר. 4 הדלתות הן כנגד 4 אותיות הויה, וכל דלת חוברה ע"י צירים, צירי עץ בצורה גלילית (פס' ל"ד).

הדביר והכרובים: (פרק ו' פס' כ"ג - ל"ג)

בקודש הקודשים הציב שלמה המלך 2 כרובים מעצי שמן (עץ הזית) המצופים בזהב, המשקפים את עולמות הבינה (עולם הנשמה ומעלה). 2 הכרובים האלה הם כנגד הכרובים שבארון הברית, וביחד מהווים את 4 אותיות הוי-ה, כאשר 2 הכרובים הגדולים מציינים את עולמות אצילות = מלאך רפאל, האות ה' תחתונה מציינת את ארון הברית, הכרוב השני מצייין את עולם השור, שהוא המלאך אוריאל (האות ו') המצייין את הכפורת. כנגדה 2 הכרובים בארון הברית כאשר הימני = המלאך מיכאל (האות ז'). הכרוב השני הוא המלאך גבריאל האות ה' עליונה, מכאן 2 הכרובים הגדולים רפאל ואוריאל מציינים את עולמות אבי"ע, ו-2 הכרובים בעולם הברית מציינים את עולמות התולדות שבאינסוף. **קומת הכרובים:** כלומר גובה הכרובים 10 אמות, המייצגים 10 עולמות מעולמות עשייה ומעלה, כולל עולמות המח והכתר שבעולמות אין סוף.

"ויעש את הפרוכת ויעל עליו כרובים", כלומר הכרובים היו ארוגים גם על הפרוכת, כנאמר בדברי הימים פרק ג' פס' י"ד, כלומר הכרובים היו ארוגים גם בכניסה לקודש הקודשים, כדי להדגיש את תכולתו כי העובר שהוא אדם וחיה המטאפיזיים הנמצאים בארון הברית מציינים גם את נשמות המלאכים הממונים על העולמות.

שלמה המלך בחר לעשותם בגודל 10 אמות כדי לייצג את המלכים, הנקראים ממונים על עולמות עשייה, תפארת, בינה וכו'. עולמות אלה הם תיקון אדם הראשון וחיה. אדם וחיה הם כרובים שנפלו בנשמתם לעולמות נפש בעולם עשייה ולפני התיקון הגדול מעולם בינה שבתולדות ועד עולם הכתר שבעולמות הכתר שבעולמות אין סוף. יש לתקן קודם את עולמות עשייה, תפארת, מלכות בינה שבתולדות שהם חלקי הנשמה, שהם נפש, רוח ונשמה.

גובה הדביר (עולם הכרובים) 20 אמה, כנגד עולם התפארת והבינה. מעולם התפארת מתחיל עולם התיקון, כי לעולם זה ירדו אדם וחיה מגן העדן כדי לתקן את חטא עץ הדעת. ולעולם עשייה ירדו בני האדם כדי לתקן את אשר עיוותו וקלקלו בני האלוקים בשוכבם עם בנות האדם. הכרובים בדביר צופו בזהב. זהב זה משקף את עולם בינה ואת תחילת תיקוני עולמות עליונים, לאחר תיקון עולמות הנפש, הרוח ומלכות בינה עד לבנת הספיר ומשם הנשמה עוזבת את הגוף ומטהרת ומתקנת את עולמות אינסוף כולל עולמות השור, הנשר, האריות. בעולם האריות יצאו סופית נשמות אדם וחיה מעולמות הרחם של אימא שכינה עליונה ויתקנו ויטהרו את עולמות בינה, אצילות (עולם השלום) וכתר שבעולמות אינסוף.

הכרובים הועמדו על מדרגה בגובה אמה, ולא על הרצפה. המדרגה מציינת עולם עשייה, כך שגובה הכרוב יחד עם המדרגה הוא 11 אמות, כנגד קומות א' + ב' ביציעים, שרוחבם 5 אמות ו 6 אמות וכן כנגד סממני הקטורת הפותחים עולמות, וכן כנגד עולמות המעבר בין עולמות עשייה ותפארת, וכן בין עולמות תפארת ובינה, וכן בין עולמות בינה ואצילות, וביחד 33 עולמות מעבר ועל כך אומר דוד המלך בתהילים פרק קיט באות ג': "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

כנפי הכרובים סוככו על הארון שעמד תחת כנפיהם ובמקום שנשקו 2 כנפיהם ונגעו זה בזה ופני

הכרובים העליונים פנו לעבר ההיכל שבמקדש, דברי הימים ב' בפרק ג' פס' י"ג. כנפי הכרובים (מלאכים) הגיעו למרחק 5 אמה מכל צד והכנפיים של שני הכרובים נשקו אחד לשני, כנאמר בדברי הימים ב' פרק ג' פס' י"א: "כנף האחת לאמות 5 ומגיעה לקיר הבית והכרוב האחר אמות 5 ומגיע לכנף האחר". סה"כ מוטת כנפי הכרובים 20 אמות על פני הדביר, כלומר כל כרוב במוטת כנפיו 10 אמות, והכרובים היו זכרים.

הכרוב בצד ימין בארון הברית, הוא המלאך מיכאל, המשקף את עולם החסד ועולם הכהונה, שהוא נשמת האדם הראשון. בצד שמאל, המלאך גבריאל, הממונה על עולם המלכות והמייצג את האישה חוה הנקראת מלכות. הבן הבכור (קין) שומר על עולמות המלכות, שהיא אמו חוה, וכן אדם הראשון שומר על עולמות אימא שכינה עליונה. בפתח הדביר היו 2 דלתות מעצי שמן (עצי זית), כנגד עולם בינה. עץ הזית משקף את עולם הנשמה, הנקרא עולם בינה.

העלייה לאולם הדביר (קודש הקודשים), שהוא עולם בינה, היא דרך 2 דלתות.

2 הדלתות יוצרות חציצה והגנה שלא יכנס בטעות כהן לקודש הקודשים, כולל כהן גדול, אלא רק ביום הכיפורים, שבו מורשה כהן גדול להיכנס לשם בסדר מסוים (ראה את הכניסה לקודש הקודשים בספר ויקרא פרק טז). רק למשיח, הנקרא בן דוד, שהוא גלגול משה רבנו, יקרא הקב"ה להיכנס מידי פעם בפעם. וכן למשיח דוד, שגם הוא המשך גלגולי האבות, אברהם, יצחק, יעקב, יוסף ומשה רבנו. אבל בד"כ יקרא להם דרך שולחן הקטורת כנאמר ביחזקאל פרק מא פס' כב "המזבח עץ 3 אמות גבוה ואורכו 2 אמות, וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה'", כלומר מזבח הקטורת מקבל אמה נוספת בגובה כנגד עולם אצילות.

בשל הרמות האנרגטיות העצומות שכלואות בדביר, מסתכן אדם, הנכנס בשגגה, במוות כאדם הנכנס לתוך אש עצומה בכוחה. אנרגיה זו משמידה מלאכים שאינם רשאים להיכנס פנימה, ועל אחת כמה וכמה בני אדם, שנשמותיהם הם מלאכים. המזוזות לדביר הונחו על עמוד, הנקרא איל (מסמל את עולם תפארת), הצמוד לפתח, בגובה של 1/5 מקומתו. אם גובה הדביר 20 אמה, 1/5 ממנו הן 4 אמות, שנאמר במלכים א', פרק ו' פס' ל"א: "האיל מזוזות חמישית ואין", והכוונה כאן היא לצלע חמישית, שהוא גובה המזוזה, כלומר במקום מזוזה עגולה או מרובעת או מחומשת, כלומר גובה המזוזה מהקרקע הוא 4 אמות 1/5 מגובה הדביר.

דברי הימים ב' פרק ג' פס' י"ד נאמר שהכרובים היו ארוגים על הפרוכת, שנאמר "ויעל עליו כרובים". הפרוכת עשויה בצבעים הבאים: "תכלת", המשקפת דין עם רחמים וחסד (כחול + לבן), "ארגמן", המשקף עולם בינה, והוא דין, "כרמיל", שהוא צבע אדום שני, המשקף דין (מלכות), ובוץ (סוג של פשתן), שצבעו קרם (לבן + חום = אדמה), המשקף את המלכות + חסד, על מנת להמתיק את הדינים במלכות.

פרק ז' מלכים א'

על האדם להקדיש את זמנו לעבודות שבקדושה, ורק אח"כ לדאוג לצרכיו הפרטים, כפי ששלמה המלך בנה את בית המקדש במשך 7 שנים ואת ביתו הפרטי במשך 13 שנים. וכמו שאומר רש"י: בבית המקדש יזדרז ובבניית ביתו יתעצל, משום שדואג הוא קודם כל לקדושה, כי הקדושה מגינה על כל ארץ ישראל אם שומרים את התורה כהלכתה. כבר אמרתי בפתיחה לבניית בית המקדש הראשון, ע"י שלמה המלך, שנבנה גם ביתה של בת פרעה, שרק היא נזכרת, מכל בנות המלכים ומכל הנשים שנשא שלמה, וזאת כדי לציין שבית המקדש הראשון היה מכוון כנגד כל העולמות, אך הנביא שכתב את ספר מלכים א' ו-ב' ציין זאת כדי להדגיש שבת פרעה מציינת מלכות עולם עשייה, ואת מעבר הנשמות של העולם כולו שלא יצא ממצרים, נשמות אלה עוברות מבית המקדש לעבר פתחי הנידה של כדור הארץ שהוא מצרים (מיצרים). דוד המלך לא בנה את בית המקדש כי היה איש מלחמה, ולכן נאסר על שלמה המלך לספח שטחים למלכותו באמצעות מלחמה, וזאת כדי שיוכל לבנות את בית המקדש.

באותה תקופה פרעה מלך מצרים, חמו של שלמה המלך, היה מלך חזק, ואי אפשר היה לכבוש ממנו שטחים, ולכן בנישואים אלה חיבר שלמה המלך את מצרים עם בית המקדש דרך הבית שבנה לה עברו הנשמות למצרים, על אף שבניין הבית שלהם ארך 13 שנה. 6 שנים כנגד הנשמות בעולם תפארת – ו-7 שנים כנגד הנשמות בעולם מלכות. ומכאן כל הנשמות שבמלכות עשייה שלא יצאו ממצרים עברו למצרים דרך בית המקדש – דרך הבית של שלמה ובת פרעה ודרך העיר גזר שקיבל שלמה המלך מתנה מחמו, מלך מצרים. העיר גזר מסמלת מלכות (גזר=ז + גר. ז=7 עולמות התיקון של הנשמות שלא יצאו ממצרים, ו-גר=עלייה בעולמות של הנשמות האלה עד ליציאתן ממצרים). ומכאן בית המקדש הראשון, כנגד עולם מלכות עשייה. בית המקדש השני הוא כנגד עולמות תפארת שבעולם עשייה, כפי שנאמר ע"י הנביא חגי פרק ב' פס' ט': "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר ה' צבאות".

שלמה המלך לקח את חירם מצור, בן אישה אלמנה, ממטה נפתלי, שאביו היה מצור, ובדברי הימים מודגש כי אמו משבט דן. הרד"ק (רבי דוד קמחי) מפרש את הסתירה הזאת, המגשרת בין 2 הכתובות, שאימו משבט דן ואביו משבט נפתלי ולמד מאנשי צור את האומנות של הפיסול והיציקות בנחושת ובוזהב ובאריגה וכו'. כמו כן הקב"ה מילא אותו בחכמה ובתבונה, כמו שקיבלו בצלאל ואהליאב ושאר חכמי המלאכה, במלאכת המשכן, וגם הוא קיבל בחזיונות כיצד להכין ולבנות את כלי המקדש ואת שאר צרכי המקדש. וזאת מכיוון שהיה נשמה גבוהה ולכן התאים למשימה זו. שמו מעיד על כך: **ח' + רם**, המילה חי היא נשמה קדושה, ו-רם היא נשמה גבוהה.

העמודים בפתח הכניסה לאולם

בפתח הכניסה לאולם עמדו 2 עמודים. העמוד הימני נקרא בשם "**יבין**" והעמוד השמאלי נקרא בשם "**בועז**".

העמוד הימני נקרא "יבין", מהמילה "יכוון", יסד או יבנה, בצד ימין משקף חסד, ולכן נאמר "עולם חסד יבנה" (תהילים פ"ט), וכן נאמר בתהילים פרק כד פס' ב: "כי הוא על ימים יסדה – ועל נהרות יכווננה".

העמוד השמאלי נקרא "בועז", המשקף עוצמה וגבורה, מהשורש עוז, ולכן הוא בצד שמאל ונקרא על שם בועז, מייבם רות, שממנו יצאה שושלת מלכות דוד, מאחר ובוועז שמר על אות ברית קודש. תיקון העולם הזה הוא תיקון ברית קודש ופתחי הנידה וכל נושא העריות, וכן גם הדמים כמו עושק, גזל וכו'. כאשר רות שכבה למרגלותיו, ידע בועז שיש גואל קרוב יותר לייבום, ולכן שמר על אות ברית הקודש וזכה גם ששמו יהיה במקדש, כי תיקון עולם המלכות, שאותו קלקלו בני האלוקים כששכבו עם בנות האדם, הוא תיקון אות ברית קודש. רות נחשבת, כמעט וודאית, לאשתו של אותו גואל, למרות שרות ונעמי חשבו שבועז הוא המייבם.

בספר יהושע נאמר ליהושע, בפרק ה' פס' ט': "היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם". מצרים שייכת לשבט חם, שנשמותיהם בעולמות המין, וזה לאחר הסרת עורלת אות הברית כשיהושע מל את בני ישראל בספר שמות פרק י"ב פס' מ"ג: "זאת חוקת הפסח כל בן ניכר לא יאכל בו", אלא לאחר שנימול, שנאמר: "וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' ימול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו והיה כאזרח הארץ, וכל ערל לא יאכל בו", בספר ויקרא פרק י"ח פס' ג' נאמר: "כמעשה ארץ מצרים (שבט חם) אשר ישבתם בה לא תעשו, כמעשה ארץ כנען (שבט חם) אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקותיהם לא תלכו", ואחרי כן מגיעים כל חוקי איסורי העריות. מכאן אנו רואים שנשמות שבט חם נמצאות באזורי המין. כנאמר בספר משלי פרק לא "וחגור נתנה לכנעני", 'חגור' = אבנט המפריד בין החלק התחתון של הגוף שהם שבטי חם וכנען, לבין החלק העליון של הגוף שהוא יפת. עולמות הראש של אדם וחיה מצוינים על ידי שבט שם. בועז, אבי עובד, שמר על יסוד אות ברית קודש והכין, בקדושתו, את היסוד לשושלת דוד ולבניית בית המקדש, ומכאן ניתן לראות כי לאחר תיקון המלכות יגיעו עולמות החסד המצוינים את צד ימין שהוא העמוד הימני הנקרא 'יכין' מהמילה "יכונן", במידת החסד, והשני, השמאלי, "בועז", כי עמד בגבורה ובעוז מול יצר הרע, כשרות, הצעירה ממנו בעשרות שנים שכבה למרגלותיו, והוא התגבר על יצרו, כי בשלב זה היא היתה שייכת לייבם אחר.

2 העמודים עמדו בכניסה לבית המקדש, וציינו גם את הכניסה לעולם המין הנשי הנקרא 'מיצרים' כי המקדש מסמל את עולמות פתחי נידה ורחם של אימא שכינה, ועל כן תיקון עולם העריות והמין נמצא במקדש, יחד עם החוקים הקפדניים לגבי עריות, וכן טומאה וטהרה, כדי להזכיר לבני האדם המגיעים למקדש את חשיבות שמירת אות ברית קודש והעריות בעבודת ה'. ואת הקדושה ושמירה מטומאה – כי באדם טמא או שעשה עבירה מעובר מלאך טומאה עד אשר יטהר, ולכן אין להכניס כהן טמא לתוך המקדש כי אנו מכניסים עמו גם את מלאך הטומאה, וכן אי אפשר לחבר עולמות מבלי לשמור על אות ברית קודש, שהיא הסרת עורלת המין ותיקון עולמות עשייה ומלכות עולם תפארת שבתולדות. בתיקון מודעות עולמות המין בעולם בינה שהתקלקלו על ידי אדם וחיה באכילת עץ הדעת, כנאמר לפני החטא: "והיו ערומים ולא התבוששו", ואחרי אכילת עץ הדעת נאמר: "וידעו כי ערומים הם ויתפרו עלי תאנה ועשו להם חגורות". תיקון עולמות המין בעולמות תפארת שנגרם בעטים של בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם, בעקבות חטא זה ירדנו לעולם עשייה וכן התיקון של העולמות יעשה רק על ידי הכהנים יראי ה', שהם טהורים מכל טומאה ונגעי גוף (נכים), ובתנאי שעם ישראל יהיו גם הם טהורים כדי להשלים את השלם (השלם- מלכות ה' על כל העולמות).

גובה העמודים: (מלכים א' פרק ז' פס' ט"ו, ובדברי הימים ב' פרק ג' פס' ט"ו):

בספר מלכים א' נאמר שגובה כל עמוד 18 אמות, המשקפות 'חי' אמות המציינים את עולם בינה שהוא עולם הנשמה, כנאמר 'והיה האדם לנפש חיה', ולכן עבודת הכהנים בבית המקדש שומרת על החיים בעולם הנקרא עץ החיים המציין את כל העולמות, בכל העולמות, ובבית המקדש הראשון והשני, שהם עולמות מלכות ותפארת שבעולם עשייה, חיבור שני העמודים ביחד הם 36 אמות, שהן 18 אמות, המשקפות חי אמות (עץ החיים) בעולמות מלכות ובעולמות תפארת (2x18). יחד 36 אמות, שהן ל"ו **עולמות**, ובכל עולם ממונים צדיקים שיש בכל דור ודור, אשר מחזיקים את הקשר בין עולמות עליונים ותחתונים, משום שהם מסיימים את עולם הנשמה, ומציינים את תיקון עולמות הנפש, הרוח, והנשמה שהם 12 שערים בעולמות הנפש, 12 שערים בעולמות הרוח ו 12 שערים בעולמות הנשמה, סך הכל ל"ו שערים כנגד ל"ו צדיקים הממונים על עולמות אלה.

גובה בית המקדש 30 אמה, כלומר 12 אמות מעל גובה העמודים, שהם 18 אמה. 12 אמות הפרש אלה משקפות את 12 השבטים. בעולמות תפארת ומלכות יש 12 שערים המציינים מלכות שהם עולמות הנקבה (חלוניות אטומים), ו-12 שמשות בהירות המציינות את עולם תפארת שהם עולמות הזכר, וכל שער כזה הוא כנגד שבט.

בדברי הימים ב' פרק ג' מצוין שגובה האולם 120 אמה וזו סתירה עצומה בין 120 אמה ל 30 אמה, שנאמר במלכים א' פרק ו'.

לפי רבי דוד קמחי, (רד"ק), גובה האולם היה, יחד עם עליותיו, 120 אמה וגובה אולם הדביר היה 30 אמה. כלומר גובה הקירות בדביר 20 אמה ומעליו עד 10 אמות עד לתקרה, כי שם היו הכרובים שסככו בכנפיהם על קודש הקודשים.

הפירוש שקיבלתי הוא שבית המקדש הראשון משקף את עולם עשייה, וגובהו 30 אמה, עולם תפארת (גאולת בן דוד), בצורה מטאפיסית, עוד 30 אמה, עולם בינה (גאולת דוד המלך), בצורה מטאפיסית, עוד 30 אמה, וכאשר הופך דוד המלך ממלך לנשיא, שהוא עולם אצילות, עוד 30 אמה. סה"כ 120 אמה, כנגד אותיות הויה, כלומר כל 30 אמה הם אות אחת בשם הויה ובו עולמות התיקון בצורת מרכבה של מגן דוד המשקפים 3 קווים שהם עולמות עשייה, תפארת ובינה שבכל עולם, וכל אחד מהם בנוי מעשר אמות, המשקפות 10 ספירות. וגובה הדביר 20 אמה (פרק ו' פס' י"ט) המציינים את אדם וחיה בארון הברית כאשר עולמות התפארת שהם עולמות אדם הבנוי מ-10 ספירות המציינות 10 אמות, ועולמות המלכות של חוה המציינות גם הן 10 ספירות שהן 10 עולמות כנאמר: 'זכר ונקבה ברא אותם'.

גם לגבי גובה העמודים (בועז ויכין) יש סתירה בין הגובה של 36 אמות, שנמסר במלכים א' פרק ז' פס' ט"ו, ובין דברי הימים ב' פרק ג' פס' ט"ו **שגובה העמודים** שם הוא 35 אמות. והכוונה כאן היא שהכותרת נכנסת חצי אמה בתוך העמוד, כך שאם מידתו של עמוד אחד 18 אמות והכותרת נכנסת פנימה חצי אמה, אז גובה כל עמוד 17.5 אמות (ראה פירוש רש"י ורד"ק), ושני העמודים גובהם 35 אמות. שני העמודים כולל הכותרות, עשויים **מנחושת**, המשקפת את עולם עשייה, כלומר הם מציינים שהבית הוא תיקון עולם עשייה (הסבר נוסף בספר על בית המקדש). היקף העמוד האחד הוא 12 אמה, שזה בערך קוטר של 4 אמות, שהם שני עולמות התיקון, שבכל עולם, כלומר עולמות מלכות ותפארת

שבעולם עשייה, ועולמות מלכות ותפארת שבעולם תפארת, ולכן היקף העמוד משקף את בני ישראל, 12 אמות, אמה לכל שבט.

הכותרות: (בדברי הימים ב נקרא צָפֹת) גובה כל כותרת היה 5 אמות, שהם כנגד עולמות כתר, חכמה, בינה, תפארת ומלכות, כותרת אחת בצד שמאל מייצגת את עולמות עשייה והשנייה את עולמות תפארת.

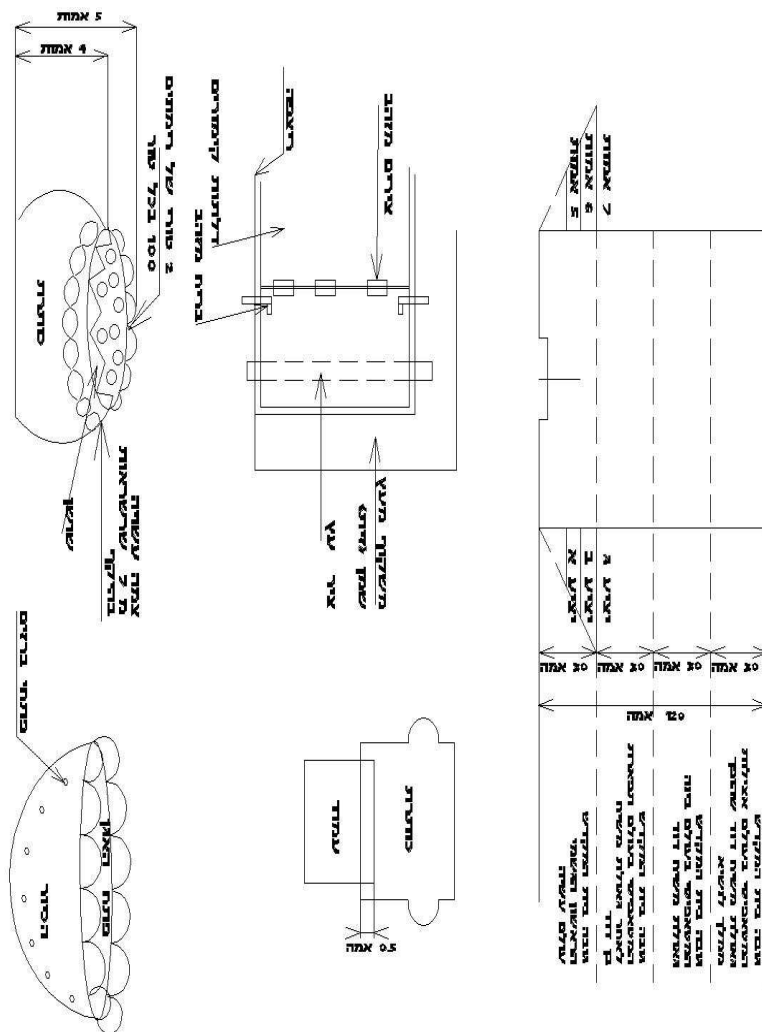
הכותרת הולבשה על העמוד ונכנסה פנימה, חצי אמה בכל עמוד, כפי שצוין בדברי הימים ב', כי גובה 2 העמודים, עד לכותרת, 35 אמות. גם הכותרת נוצקה מנחושת המציינת עולמות עשייה.

קישוטי הכותרות

א. בכל כותרת 7 שרשראות אשר יצרו מעין סבך, המכונה שבכה (ש' מתחלפת עם ס'), בצורת מקלעת שיער המציינים את עולמות הכתר שבעולם אצילות והמסמלים את נזר ה' בעולם זה לפי תפקידם של הנזירים. 7 השרשראות היו מפותלות בצורת צמה של שיער, היוצר סבך בכל כותרת, והיו בהיקף לכותרת, כלומר צמה של 12 אמות המציינות את עולמות האצילות והכתר של עם ישראל. את הצמה שמו על ראש הכותרת בהיקף שהוא 12 אמה. 7 השרשראות משקפות 7 עולמות, כנגד 7 הרקיעים בעולמות תפארת, ו 7 הרקיעים בעולמות מלכות, ביחד 14 רקיעים, כנגד יד ה', משום שרואים בחיבור שמים וארץ את יד ה' בכל מעשה ידיו. את השרשראות יצר חירם כשבתוכם 2 טורים של רימונים בכל כותרת, בכל טור 100 רימונים (הרימונים מציינים את עולמות הראש, כנאמר בשיר השירים פרק ו' פס' ז: 'כפלח הרימון רקתך מבעד לצמתך', כלומר העמודים מציינים את עולמות עשייה מעולמות מלכות שלהם שהם פתחי נידה ועד לעולמות הראש ששם הרימונים. כדי לכסות ולקשט את ראשי הכותרות כי בכל עולם יש את בית מקדש עם 10 עולמות ובתוכם 7 עולמות התיקון המציינים את תיקון עולמות הערוה שבכל עולם, וסמלך המנורה. מהרימונים בטור השמאלי מציינים 100 עולמות בעולם מלכות שבעשייה והטור השני משקף 100 עולמות בעולם תפארת שבעשייה.

ב. על העמוד עצמו התחילה הכותרת בצורת שושנה (פס' י"ט), המשקפת את עולמות התולדות של מלכות שכינה כנסת ישראל ושכינה עליונה, שהיא אזור הבטן ואיזור המין, שנאמר בשיר השירים: "בטנך ערימת חיטים סוגה בשושנים". העמודים נמצאים בכניסה למקדש, המשקף את תחילת התיקון של בני ישראל והעולם כולו בעולם עשייה. צורת השושנה הוא בגובה 4 אמות מתחילת הכותרת ועד לפיתוח השושנה שעל ראש הכותרת, וביחד 8 אמות בשתי הכותרות של העמודים שמשקפות הסרת עורלה כמו 8 ימי מילה. כניסת הכהנים לאולם מראה על קדושה לאחר הסרת העורלה, וכן 4 עולמות אבי"ע בעולם מלכות המציין גם את שם הוי-ה, המציין את הכניסה להיכל בצד שמאל הנקרא **בועז**, וכן 4 עולמות אבי"ע בעולם תפארת המציין את הכניסה להיכל בצד ימין הנקרא "כין".

ג. בין השושנה לשבכה (שבכה) היו 2 טורי רימונים, 100 רימונים בכל טור, סה"כ 200 רימונים. 200 הרימונים משקפים 200 עולמות בעולמות הכתר המציינים את עולמות תפארת ומלכות בעולם אצילות המציינים את עולמות השמש והירח, שבעולם עשייה. הרימונים משקפים את אזור המח והרקות בעולמות המלכות, שנאמר בשיר השירים: "כפלח הרימון רקתך", והמשך הרימון מגיע עד לכתר שבעולם עשייה, ולכן הוא מופיע מעל השושנה המשקפת את כנסת ישראל.

פרק ז' פס' כ"ז: אגן הנחושת הנקרא ים הנחושת (עולם עשייה)

מיקומו: את הים שהוא אגן הנחושת ובתוכו המים נתן מכתף הימנית קדמה ממול לנגב (פרק ז', פס' ל"ט), פיאה מזרחית דרומית של חצר הכהנים. המים מציינים את עולם אצילות ששם היה החיבור בין הנשמה לגוף האדם, הנגב מציין את הכניסה למלכות בגוף השכינה התחתונה, ולכן המים מציינים את התורה שכל היקום צפון בה, והמציינים גם את ה-DNA של העובר שהוא נשמת אדם וחיה בעולמות עליונים. ואת האגן עשה ביציקה אחת, ושימושו לטהר את ידיהם ורגליהם של הכהנים, המשקפים את עולמות תפארת (ידיים) ומלכות (רגליים).

מידות: קומתו 5 אמות, כנגד עולמות כתר, חכמה, בינה, תפארת ומלכות, שבעולמות עשייה. **קוטרו:** 10 אמות, כנאמר 10 באמה, "משפתו ועד שפתו עגול סביב", כנגד 10 עולמות שבעולם אצילות שבעולם עשייה.

היקפו: 30 אמה, כנגד 10 עולמות ב- 3 קווים ימין, שמאל שהם עולמות הנפש (שמאל), עולמות הרוח (אמצע), עולמות בינה (ימין). **עובי:** טפח כנגד עולם מלכות.

טפח = 8 ס"מ - 10 ס"מ. 8 ס"מ כנגד הסרת עורלות כי הסרת העורלה בעולם עשייה נעשית בעולם אצילות שבעולם עשייה כהכנה לעלייה לעולם תפארת המתחיל בשלטון הכהנים של עם ישראל. ואם 10 ס"מ הטפח אז הם כנגד 10 עולמות התיקון בעולם עשייה.

ים הנחושת

ים הנחושת מכיל 2000 בת, בת = 5 סאים = 40 ליטר, כנגד עולמות תפארת ומלכות, 1000 בכל עולם, שנאמר בשיר השירים: אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגיבורים, וכנאמר באיוב פרק לג פס' כג: אִם-יֵשׁ עָלַי, מְלֶאֶךְ--מְלִיץ, אֶחָד מִנֵּי-אֶלְף: לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל, ובדברי הימים פרק ד' פס' ה' נאמר שהאגן מכיל 3000 בת כנגד 3 עולמות נפש, תפארת ובינה, כאמור 'בת' = 40 ליטר, ובאגן יש 2000 בת שהם 80,000 ליטר: 40,000 כנגד עולם מלכות שהם 40 עולמות הטהרה שהם 4 רוח השמים, שכל אחד מהם מכיל 10 עולמות ובכל עולם 1,000 עולמות שהם עולמות המלכות, ואותו כנ"ל בעולם תפארת, וה-80,000 ליטר מציינים את הסרת העורלות בעולמות מלכות ותפארת והעלייה לעולם בינה המציינים את עולמות הרחם כאשר עולמות אבי"ע מחוברים או עולם עשייה מחובר לבד. הסתירה בין קיבול האגן בדברי הימים ב' לבין מלכים א', למעשה, הכיור יכול היה להכיל 3000 בת, אך הוא הכיל בפועל 2000 בת, כדי לציין את עולמות תפארת ומלכות, שהם עולמות התיקון בבית המקדש הראשון. בבית השלישי, האגן יהיה מלא כדי לציין את תיקון עולמות עשייה, תפארת ובינה שבעולמות התולדות. בסיום גאולת עולם עשייה על ידי עם ישראל, ושאר העמים, וכל העולם יעלה בגופו לעולם תפארת. הכיור עם השוורים יהיו מכסף, המשקפים את עולם תפארת. במלכות משיח דוד בעולם בינה ומעלה, האגן והשוורים יהיו מזהב.

צורת האגן וקישוטי

- מתחת לשפת האגן היו 2 טורי פקעים, שהם מעין פקעות עם ניצני פרחים, ומתוך הפקעות היו תבליטים של בקר שהיו יצוקים ביחד עם האגן. צורת הפקעות היתה עם ניצני וורדים, כי השושנה משקפת את עולמות שכינה עליונה ושכינה כנסת ישראל, הניצנים משקפים את בני ישראל, והפרים משקפים את סיום תיקון עולם התולדות, עולם התולדות הוא עולם הנפש ועד עולם השור שבעולם עשייה. השוורים היו עשויים מנחושת המציינים את עולמות אבי"ע ואינסוף בעולם עשייה.
- שפת האגן לא היתה חלקה, אלא הזכירה מעין פרח שושנה, כנגד שכינה כנסת ישראל ושכינה עליונה, כנאמר בפס' כ"ו: "ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן", כנאמר בשיר השירים פרק ז' "בטנך ערימת חיטים סוגה בשושנים", המציינים (=חיטה ושושנה) את עולמות התולדות של אימא שכינה עליונה ותחתונה.
- האגן עמד על 12 בני בקר:
3 פרים פנו לצפון, כנגד השבטים דן, נפתלי ואשר,
3 פרים פנו למערב, כנגד השבטים אפרים, מנשה ובנימין,
3 פרים פנו לדרום, כנגד השבטים ראובן, שמעון וגד,
ו- 3 פרים פנו למזרח, כנגד השבטים יהודה, יששכר וזבולון.
כל הפרים היו יצוקים ומחוברים לאגן הנחושת.
בבית השלישי, ישתנה סדר הפרים לפי "תוצאות העיר" הכתובים בספר יחזקאל, פרק מ"ח, מפסוק ל"א והלאה,
כאשר 3 פרים יפנו לצפון כנגד השבטים ראובן, לוי ויהודה.
3 פרים יפנו למערב, כנגד השבטים גד, אשר ונפתלי.
3 פרים יפנו לדרום, כנגד השבטים שמעון, יששכר וזבולון.
3 פרים יפנו למזרח, כנגד השבטים יוסף (אפרים ומנשה), בנימין ודן.
שלמה המלך יצר את 12 הבקרים באגן הנחושת כתיקון לעולם עשייה (נחושת מציינת את עולם עשייה) ותיקון עולם העשייה הוא כנגד 12 בני בקר מנחושת כנגד 12 שבטים.

מלכים א' פרק ז' פס' כ"ז - 10 כיורי הנחושת (דברי הימים בפרק ד' פס' ו')

מיקום: "ויעש כיורים 10 ויתן חמישה מימין וחמישה משמאל לרחצה"
תפקיד: הכיורים נועדו לרחיצת הידיים והרגליים מהדם ולרחיצה וניקיון העולה והכשרתה, כנאמר בדברי הימים ב' פרק ד' פס' ו': "לרחצה בהם את מעשה העולה ידיתו בם והים לרחצה לכהנים בו".
הכיורים היו בעזרת הכהנים, שבו נמצא מזבח העולה (מלכים א' פרק ז' פס' ל"ט).
שלמה המלך הכין 10 כיורים לרחיצת ידיהם ורגליהם של הכהנים לפני עבודתם.
ידיים = עולם תפארת, רגליים = עולם עשייה (מלכות).
על הכהנים היה להיטהר לפני עבודתם בשל חשיבות החיבור בין העולמות. הכיורים עמדו על מעין "קנים" המכונים בשם **מכונות**, כנאמר בפרק ז' פס' כ"ז במלכים א': "ויעש את המכונות עשר נחושת". **נחושת:** כנגד עולם **עשייה**.

חמישה כיורים מצד ימין : כנגד 5 עולמות בעולם תפארת, שהם כתר, חכמה, בינה, תפארת ומלכות .
חמישה כיורים מצד שמאל : כנגד 5 עולמות בעולם מלכות, כמו בעולם תפארת.

וזה מעשה המכונה מסגרות להם ומסגרות בין השלבים (מלכים א' פרק ז' פס כ"ח). (ראה אזור המכונות)

קומת המכונות חולקה ל 6 שלבים, $\frac{1}{2}$ אמה כל שלב, כנגד 6 עולמות בעולמות תפארת, שהם חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד ויסוד, המשקפים את מגן הדוד, שבעולמות התפארת, שבעולמות עשייה. על החלק התחתון, הקרוב לאופנים, היה תבליט של אריות בקר וכרובים, כנאמר בפס' כ"ט: ומתחת לאריות ולבקר וליות, שהם הכרובים, **מעשה מורד**, מלשון ירידה (מדרגות סולמות). מעליהם היה תבליט נוסף ומעליהם עוד תבליט וביניהם היו שלבים לטיפוס. על מנת להקל על הטיפוס היה שלב נוסף, באמצע, בחצי האמה. חלוקה זו יוצרת חלוקה נוספת ל 9 שלבים, משום שהשלבים הריקים חולקו ל $\frac{1}{2}$ אמה, כלומר חצי האמה הריקה חולקה ל $\frac{1}{2}$, על מנת להקל על הטיפוס, וביחד 9 שלבים כנגד שכינה, כנסת ישראל.

תפקיד הכיור: במקדש היו 10 כיורי נחושת הנקראים **מכונות**, וכן הכיור המרכזי הנקרא **ים הנחושת** (מלכים א' פרק ז' פס' כ"ז-ל"ט + דברי הימים ב' פרק ד' פס' ו'). הכיורים סימלו, על פי פירוש למרכבת יחזקאל, את הטהרה היורדת מעולמות אין סוף לעולם אצילות, כאשר אנו מסתכלים על מרכבת יחזקאל, ועל הכיור המרכזי שבמקדש עם 12 הפרים אנו רואים כי הכיור מציין את עולמות התולדות של אימא שכינה עליונה כאשר עולמות התולדות האלה נמצאים בעולמות השור (מקביל לפתחי נידה, הנקראים 'הר שעיר עליון' והמקביל לכפורת), עולם הנשרים מקבילים לעולמות הנרתיק, הנקראים 'מדבר פארן עליון' המציינים את עולמות צד שמאל, ועולמות הנמרים והאריות מקבילים לעולמות הרחם העליון המציינים את הר סיני עליון שהיא ירושלים של מעלה המציינים את עולמות צד ימין שבצד שמאל. בתוך עולמות הרחם יש את העובר של המלאך ישראל ותיקונו הוא 'עולם חסד יבנה'. כמו כן המים שבכיור מציינים את התורה המלמדת ומצווה כיצד להיטהר, כך המים מטהרים את הכהנים לפני עבודתם בכל עת.

הכרובים: מעולמות אדם עליון, ללא כנפיים, משקפים אדם עליון בעולמות הבינה, האצילות והכתר שבעולמות אינסוף, ואח"כ מצטמצמים ויורדים לעולמות שבהם המלאכים הם בעלי 2 כנפיים בעולמות האריות, הנשרים והשור שבעולמות אינסוף, ואח"כ מצטמצמים ויורדים לעולם התולדות, ששם יש להם 4 כנפיים בעולם אצילות, ונקראים חיות לפני החטא השרפים היו בעולם אצילות, ולאחר החטא ירדו לעולם בינה, ובעולם בינה הם הופכים לשרפים בעלי 6 כנפיים. לפני החטא עולם בינה נקרא גם אופנים, והאופנים שבאופנים עולם תפארת. לאחר החטא (עץ הדעת) האופנים צמצמו עצמם לעולם תפארת והאופנים שבאופנים לעולם עשייה, והשרפים נשארו בעולם בינה.

אריות: צמצום של הכרובים מעולם אדם עליון לעולמות הנשמה, שבעולמות התפארת, שבעולמות אין סוף שהם איזור השפם והאף, שהם אזור האף והחיבור לעיניים.

הנשר: מציין את עולמות הנרתיק של עולמות שכינה עליונה הנקרא 'מדבר פארן' שבעולמות אינסוף, שהם מקבילים לעולמות הסנטר ותחילת עולמות הצוואר של עולמות אדם וחוה (מהראש כלפי מטה).

השור: משקף את יציאת האדם ותיקונו בעולם השור. בשלב זה הוא מסומל כבהמה טהורה, הנקראת שור, ונקראת גם בספר הזוהר עולם אדם קדמון. עולם השור משקף את סיום עולם התולדות ותחילת עולם הנצח. החיות שבמכונה דומות למרכבת יחזקאל. החיה השנייה המציינת את עולם

השור היא הדב. עולם השור מקביל לעולמות פתחי נידה של אמא שכינה עליונה, ולכן גם מקביל לעולמות הצוואר של אדם וחיה, הממונה על עולם זה הוא יוסף הצדיק, והמלאך הוא המלאך אוריאל.

10 המכוונות שימשו לניקוי וטיהור בעזרה: ניקוי הקורבנות וניקוי הידיים של הכהנים. 10 המכוונות מנחושת כנגד 10 ספירות בעולם עשייה, כי הנחושת משקפת את עולם עשייה, (ראה איור המכוונות).

המכוונה היא יסוד שדרכו עוברים צינורות הבאים ממכל שנמצא מעל המכוונה (כיור הנחושת). כל מכוונה בנויה ממסגרת ריבועית הבנויה מ 4 פאות, המשקפות את 4 כיווני הרוחות, המשקפים 4 עולמות שבעולם עשייה, כלומר מלכות, תפארת, בינה ואצילות, שבעולם עשייה, המשקפים גם את הסדר הבא:

א. עשייה = דומם = אדמה = דרום.

ב. תפארת = רוח = צומח = צפון.

ג. בינה = אש = חי = מערב.

ד. אצילות = מים = אדם מדבר = מזרח.

אדמה	רוח	אש	מים
עשייה	תפארת	בינה	אצילות
דומם	צומח	חי	חי - מדבר
דרום	צפון	מערב	מזרח

לכל מכוונה עם כיור 5 שלבים:

1. **האופנים:** גלגלים משקפים עולם עשייה, אחד וחצי אמה גובה, עשויים מיציקת נחושת בעלי 12 צירים, כנגד 12 שבטי ישראל, כל גלגל. (ראה איור המכוונות)
2. המכוונה מרובעת 4x4 אמות ו 3 אמות גובה, המשקפים את עולם תפארת, בינה ואצילות כי הכהנים ירדו מעולם אצילות לעולם תפארת.
3. **אגן עגול:** מעל המכוונה ישנו אגן, כמו קערה, שקוטרו אמה וחצי, דגם קטן של ים הנחושת, ועליו מונח הכיור שגובהו כטפח מעל תחתית הכיור המציניים את עולם בינה ואצילות בעולם התולדות (אבי"ע שבעולם העשייה).
4. **הכיור:** בתוך הקערה שמים מיכל, הנקרא כיור, המכיל 40 בת, שהם כ 1600 ליטר. גובהו 4 אמות. הכיור, שנמצא על הכותרת, משקף את המח, הנקרא עולם אצילות (כאשר עולמות אבי"ע מחוברים), עולם זה מציין את קול שדי במים רבים (יחזקאל פרק א'), שהם המים שבתוך הכיור, המשקפים את התורה מעולם אצילות.
5. על הכיור היה **מכסה** המשקף את עולם הכתר. המכסה מתרומם כאשר רוצים למלא מים. **פס' ל':** ארבעה פעמותיו כתפות להם מתחת לכיור כדי שציר האופנים יִכָּנס בפנים. גם בחלק העליון היו כתפות שעליהם היתה מורכבת כותרת, שהיא כלי קיבול לכיור. על הכתף היה מונח הכיור הגדול, שקוטרו אמה וחצי. כאשר שמים קערה על דבר מרובע נוצר מרווח ב 4 פינות המכוונה, בזוויותיו,

הנקרא כתיפות. את הכתיפות קישטו בתבליטי כרובים, כנאמר "הכתיפות יצוקות מעבר איש ליות" (איש ליות = כרובים, מהמילה בני לוייה המלווים את האדם, כלומר המלאכים מלווים את האדם). מעל המכונה היה מונח האגן (מעין קערה) ומעליו הכיור שגם הוא כוסה בקישוטים. מגוף הכיור יצא ברז שמימיו נשפכו לקערה שאליה היו מחוברים צינורות שירדו עד לתחתית המכונה ומתחתית המכונה יצאו ברזים, ומהם רחצו את הידיים והרגלים בעבודתם בעזרה וכן רחצו את הקורבנות. **פס' ל"ה**: "ובראש המכונה חצי האמה קומה עגול סביב ועל ראש המכונה ידותיה (יתדות) ומסגרותיה ממנה".

היתדות היו מעין חישוקים עגולים שבהם החזיקו כדי להוביל את המכונה, הם החישוקים שבעזרתם הניעו את המכונה לכל מקום. גם חישוקים אלה קושטו בתבליטים של כרובים ואריות ודקלים.

הכלים בבית המקדש: התחלקו לכלים העשויים נחושת, כסף וזהב.

הכלים מנחושת: כנגד עולמות מלכות עשייה ועשייה, הנקראים עולם הנפש, והם נמצאים מחוץ להיכל.

הכלים מכסף: כלי קיבול ליין מרחשת לטיגון מנחת כהן גדול. גם כלי קיבול לדם, חלקם מזהב וחלקם מכסף, מחוץ למקדש. משקפים את עולם תפארת.

כלים מזהב: משקפים את עולם בינה ומעלה. היו לרוב במקדש וחלקם מחוץ למקדש, לעבודת הקורבנות.

כלי הנחושת: כמבוא להיכל וכנגד עולם מלכות עשייה ועולם עשייה שהם גם הכיור הנקרא 'ים הנחושת'. את הנחושת יצק שלמה במכרה בין סוכות וצורתן (שם מקום) ואין משקל מדויק כנאמר במלכים א' פרק ז' פס' מ"ז: "לא נחקר משקל הנחושת":

- הדלתות לעזרה**: מצופות נחושת, דברי הימים ב' פרק ד' פס' ט', כי שם טיהרו את הקורבנות, המסמלים את כל העולמות בעולמות מלכות עשייה ועולם עשייה, המציינים את עולמות הנפש.
- אגני הנחושת**: א. 10 הכיורים הם עשר המכונות (הנקראים גם כנים) לטהרת הכהנים במלכות, וכל כיור מכיל 40 בת. ב. הכיור: הנקרא 'ים הנחושת' מונח על 12 פרים, כאשר ים הנחושת והפרים מציינים את עולמות האריות, הנמרים, הנשרים והשוורים שבעולם אינסוף המציינים את כל עולמות העשייה (עולם עשייה = מעולם מלכות בעולם הנפש ועד הכתר שבאינסוף).
- מזבח הנחושת**: מזבח הנחושת מטהר את עולם המלכות, ומידותיו על פי דברי הימים ב' פרק ד' פס' א': "ויעש מזבח נחושת עשרים אמה אורכו ועשרים אמה רוחבו ועשר אמות קומתו". אורך 20 אמה, כנגד עולמות מלכות ותפארת, 10 עולמות כל אחד, שבעולמות עשייה. רוחב 20 אמה, כנגד עולמות בינה ואצילות, 10 עולמות כל אחד, שבעולמות עשייה. גובה 10 אמות, כנגד 10 ספירות בעולמות מלכות הנקרא עולם עשייה בעולמות הכתר שבעולמות אינסוף שבעולם עשייה ועד לעולם מלכות עשייה סה"כ 10 ספירות, כפי שנראה במרכבת יחזקאל, לאחר מכן מתחיל תיקון עולמות התפארת המציינים ע"י צבע הכסף שבמקדש, אנו רואים זאת במקרה של פנחס הכהן (אליהו הנביא) שנפשו הגיעה לעולם אצילות שבעולמות אינסוף הנקראים עולם השלום, ומשם התחברה הנפש עם הרוח וירדה לגוף שעלה לעולם תפארת (הרוח), וכן אח"כ

תיקן את עולמות אבי"ע ועולמות אינסוף והגיע לעולמות אצילות שבעולמות אינסוף (עולם השלום של עולמות הרוח), ומשם הרוח התחברה עם הנשמה, וירדה עם הנפש והרוח והנשמה לעולם הנשמה והגוף עלה לעולם הנשמה, כתוצאה מכך יכל אח"כ להוריד אש מהשמים בכל עת כאשר באו לעוצרו, כלומר כאשר הגוף והנשמה מחוברים שהם תיקון עץ הדעת יכול האדם (במקרה זה אליהו הנביא) להיות אדם עם כוחות מיוחדים, אבל רק יחידי סגולה כנשמה כוללת, והחלת דינים וניסים רק באישור הקב"ה.

4. **הסירות**: כלי לקיבול גחלים לבשר הקורבן, עשוי מנחושת במלכים א' פרק ז'.
5. **היעים**: לאיסוף האפר והגחלים עשויים מנחושת גם ע"י גריפה.
6. **מזרקות**: לקיבול הדם להזאה על מזבח העולה. עשויים מזהב וכסף (הכסף במיוחד בקרבן הפסח), ובמלכים א' פרק ז' פס' נ' עשויים מזהב **כלי הזהב בהיכל כנגד עולם בינה ומעלה**.
7. **מזלגות לאיסוף בשר הקורבן**: כנאמר בשמואל א' פרק ב' פס' יג: וּמִשְׁפֵּט הַכֹּהֲנִים, אֶת-הָעֵם-- כָּל-אִישׁ זִבְחָתוֹ, וְבָא נָעַר הַכֹּהֵן כְּבִשָּׁל הַבָּשָׂר, וְהַמְזֵלֵג שָׁלַשׁ הַשָּׁנִים, בְּיָדוֹ.
8. **דלתות הבית להיכל זהב**: דברי הימים ב' פרק ד' פס' כ"ב: "ודלתי הבית להיכל זהב" משום שדרכם נכנסים לעולם בינה, לעומתן דלתות העזרה מצופים נחושת כניסה לעולם הנפש (עולם עשייה) כי שם הכינו את הקרבנות לתיקון עולמות הנפש.
9. **"והפותות לדלתות הבית הפנימי לקודש הקודשים לדלתי הבית להיכל זהב"**: הפותות הן מפתחות לדלתות וידיות לדלתות מזבח זהב, 100 מזרקי זהב (דברי הימים ד' פס' ח'): "ויעש מזרקי זהב 100", והם כנגד 100 עולמות בינה.
10. **10 מנורות מזהב**: 5 מנורות בצד ימין ו 5 מנורות בצד שמאל. שלמה המלך הבין שצריך בכל עולם מנורה כדי להדליק את האורות בעולמות כי יש שם 10 עולמות גדולים בעולם עשייה שלכל עולם עוברת כל מנורה המציינת את עולמות התולדות במלכות כאילו המקדש עובר מעולם מלכות עשייה לעולם יסוד שבעולם תפארת שבעולם מלכות עשייה, ואח"כ לעולם ההוד וכו', אבל לפי דברי המלאך גבריאל מנורת הזהב היא שמדליקה את כל העולמות, ואין צורך ב 10 עולמות שבכל עולם, כפי שחשב שלמה המלך (ראה את ההסבר למנורה). שבעת הנרות (קנים) במנורה מסמלים את שבעת עולמות התיקון. שבעולם עשייה, אבל שלמה המלך רצה להראות שיש 10 עולמות: 7 עולמות התיקון ו-3 עולמות המחברים את עולמות הגבוהים מהם והיורדים משם אנרגיות חיוביות כדי לעזור בחיבור וטיהור 7 עולמות התיקון. כנאמר ע"י יעקב אבינו המציין את 10 העולמות בספר בראשית פרק כח פס' כב: וְהָאֵבֶן הַזֹּאת, אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי מִצְבֵּה--יְהִיָּה, בֵּית אֱלֹקִים; וְכָל אֲשֶׁר תִּתֶּן-לִי, עֲשֵׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לָךְ. (המעשר גם הוא מציין 10 עולמות)
11. **10 שולחנות לחם הפנים**: כנגד 10 ספירות בעולם תפארת, כדי לקבל את השפע מ 10 ספירות בעולם תפארת. ולפי המלאך גבריאל, לא היה צורך בכך, מספיק בשולחן אחד כסמל לקבל את השפע בצד צפון, כנאמר בשיר השירים: "בטנך ערימת חיטים סוגה בשושנים", אבל שלמה המלך רצה להראות שעולם תפארת שבעולם עשייה בנוי מ-10 עולמות תיקון.

12. **מחתות**: מלכים א' פרק ז' פס' ו': לחתות בהם גחלים מעל מזבח החיצון מנחושת למזבח החיצון מזהב למזבח הקטורת.
13. **כפות**: דומות לתרוד מזהב לשימושים שונים.
14. **ספות ומזמרות**: הספות כלי דומה לחליל מזהב. המזמרות הן כלי נגינה מזהב שבהם ניגנו לפני הכניסה להיכל, כהכנה לכניסה לעולם התפארת והנשמה.